

иехъ заповѣдь, какъ да нарѣдї дружинитѣ, направихъ
їднитѣ за това распорѣждания, слѣдъ което пристъпихме
се рѣдимъ за ношуване на една линия съ началството.
атъмихме се доста добрѣ; около дебело едно дърво искона
въ сънѣга крѣгла яма до три аршина въ диаметра, раз-
шира се дълбокия на единъ аршинъ сънѣгъ, въ срѣдата се
зкладе огньъ, койго можи до вечеръта значително да изсуши
земята. Повикахъ се и останалитѣ при Зелено Дърво дружини,
одъ команда на графа Толстой; тѣ стигнаха въмъ $4 \frac{1}{2}$
 часа прѣзъ деня; при Зелено Дърво е останала, слѣдовател-
но само 10 та дружина на опълчението.

Огъ Скобелева отидохъ въмъ артилериститѣ, които ме
приеха, както и всѣкога, твърдѣ гостеприемно. Надвечерь
оде въмъ моя огньъ щабсъ-ротмистръ Лукашевъ; него го
проваждале въкаждъ си и той съвсѣмъ изпремрѣзналъ, цѣлъ
носинель, а главното е чѣ си измокрилъ краката, пакъ то-
варетѣ ни не стигнале още и нѣма съ какво да се преоблѣ-
ни; азъ му предложихъ, колкото отъ тая страна, своите
слуги, напоихъ го чай съ конякъ, а всичкото друго цѣ-
рене се зивърши като лѣгнахме да спимъ около огнья. Лѣг-
нахме си отъ рано, кажи че всички сме май доста уморени.

26-ИЙ ДЕКЕМВРИЙ.

Сутренътъ рано се явявамъ на генерала Скобелева и
изнавамъ, че мене ще ме оставятъ при Караджа за на-
чаликъ на охранителния отрядъ; работата е тая, че Ка-
раджа се намѣрва на една линия съ Лисата височина, тѣй
щото за охранение на по-нататашното движение на Скобеле-
вата колонна за Иметли и въмъ Шейново, трѣбваше да се
остави охранителенъ отрядъ, койго заедно съ това да бѫде
достатъчно силенъ, за да може отблѣсна всѣко нападане отъ
страна на турцитѣ, въ случай че би се опитале да превзе-
мѫтъ единствения путь за отстъпване на колонната. Макаръ
че за отстъпване никой и не мисли, нѣ всѣко вѣщо трѣбва
да се обстави безо опасно и отъ най-малкитѣ случаиности.
Колкото за мене, то азъ само не знаю кого да благодарихъ
за това си любезно назначение; азъ бѣхъ въ авангардъ, азъ